Р Е Ш Е Н И Е
№ 42775

гр. София, 02.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 16.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева
Теодора Георгиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **8907** по описа за **2026** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение № 1865 от 27.05.2026 г. постановено по адм. д. № 4847 по описа за 2026 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 14-ти състав е изменил наказателно постановление /НП/ № 872282-F837796/28.01.2026 г. издадено от Директора на офис „Младост“ при ТД на НАП– С. като е намалил от 1000 евро на 255, 64 евро на наложената на „ИВ ДЖЕЛАЙО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] имуществена санкция за извършено от дружеството нарушение на чл. 92, ал. 2 от ЗКПО.

Срещу съдебното решение са подадени две касационни жалби: от административнонаказващия орган – ТД на НАП – С. и от „ИВ ДЖЕЛАЙО“ ЕООД.

В касационната жалба на ТД на НАП – С. се твърди, че е налице неправилно приложение на закона и необоснованост на решението. Излага доводи, че са налице смекчаващи обстоятелства и доколкото нарушението е първо, не следва да се вземат предвид при определяне размера на наложената санкция, тъй като от значение е единствено фактът дали изискуемата декларация е подадена извън законовия срок или въобще не е подадена. Счита, че липсата на подадена и към настоящия момент декларация по чл. 92 от ЗКПО, обосновава налагането на санкция в размера, посочен в процесното наказателно постановление. Сочи още, че намален размер на санкцията би било целесъобразно да се наложи, ако декларацията е подадена със закъснение и съответно същият да се определи в зависимост от срока на закъснението. Твърди, че в настоящия случай

„ИВ ДЖЕЛАЙО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] избягва плащането на корпоративен данък и съответните лихви за закъснение, което води до щета за бюджета в неопределен размер, тъй като данъчната администрация е възпрепятствана да разбере какви са приходите на дружеството за съответната година, както и всички други обстоятелства, които подлежат на деклариране в ГДД по чл. 92 от ЗКПО. Иска от съда да отмени обжалваното решение и да потвърди НП.
С отговор на касационната жалба „ИВ ДЖЕЛАЙО“ ЕООД счита, че тя е изцяло неоснователна. Твърди, че НАП не е изпълнил задължението си за пълно и главно доказване на извършеното административно нарушение от „Ив Джелайо“ ЕООД. Органът не ангажира безспорни доказателства, че дружеството е осъществявало стопанска дейност през 2023г. Излага доводи, че през цялата финансова 2023 г. дружеството отговаря на легалната дефиниция за предприятие, което не е осъществявало дейност. Твърди, че заплащането на възнаграждение по договор за управление и контрол (ДУК) и осигуровките не съставляват стопанска активност. Поддържа, че при липса на реална стопанска дейност за предприятието не възниква облагаем резултат. Поради това за дружеството не е налице законово задължение за подаване на годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2023 г. По подробно изложените съображения се претендира отмяна на оспореното решение и отмяна на наказателното постановление или евентуално – да се потвърди решението на първоинстанционния съд за редуциране на санкцията.
В касационната жалба на „ИВ ДЖЕЛАЙО“ ЕООД се твърди, че първоинстанционното решение е неправилно, необосновано и постановено в нарушение на материалния закон. Твърди, че е налице липса на административно нарушение, доколкото предприятието не е осъществявало стопанска дейност през 2023г. При пълна липса на стопанска дейност не възниква облагаем резултат по ЗКПО, поради което за дружеството не съществува законово задължение за подаване на ГДД по чл. 92 от ЗКПО. Счита, че не е проведено пълно и главно доказване от страна на НАП по отношение на твърдяното за извършено от „Ив Джелайо“ ЕООД нарушение на ЗКПО. Излага доводи, че органът по приходите е основал изводите си единствено на служебни справки за подадени осигурителни декларации (Образец № 1) и счетоводни записвания по вътрешни сметки, които отразяват единствено разходи за управление и осигуровки. По преписката липсват каквито и да е доказателства за извършени търговски сделки, продажби на стоки или предоставяне на услуги на трети лица през процесната 2023 г. Претендира отмяна на оспореното решение и отмяна на наказателното постановление. Претендира разноски.
Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура моли касационната жалба на ТД на НАП – С. да бъде уважена.
Административен съд София – град, X - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:
Касационната жалба е допустима - подадена е срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал. 1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.
Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постаноено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.
От фактическа страна Софийският районен съд е приел, че „ИВ ДЖЕЛАЙО" ЕООД, ЕИК[ЕИК] е търговско дружество, упражняващо дейност на територията на Република Б.. Търговецът се явява

данъчно-задължено лице, субект на корпоративно подоходно облагане съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 вр. чл. 3, ал. 1 от ЗКПО.
Търговско дружество "ИВ ДЖЕЛАЙО" ООД не е подало в посочения срок - до 30 юни 2024 г. годишната си данъчна декларация по ЗКПО за 2023 г., като такава въобще не е депозирана дори и в по-късен момент.
Посоченото обстоятелство е констатирано при явяване на управителя на дружеството в офис ТД на НАП на 29.07.2025 г. С оглед допуснатото закъснение при подаване на декларацията, на същата дата бил съставен акт за установяване на административно нарушение № F837796 от 29.07.2025 година от страна на инспектор по приходите - В. П. В., с който срещу „ИВ ДЖЕЛАЙО" ЕООД, ЕИК[ЕИК] било повдигнато административнонаказателно обвинение за това, че в качеството си на данъчно-задължено лице, не е подало годишна данъчна декларация за 2023 година, в законоустановения срок до 30 юни на 2024 г. Фактическата обстановка актосъставителят квалифицирал като нарушение на чл. 92, ал. 2 от ЗКПО.
Актът е съставен с участието на и връчен на управителя на дружеството. На основание така изготвения акт за установяване на административно нарушение било съставено наказателно постановление (НП) № Ж-2215-51 от 01.04.2026 година от директорът на офис "Младост" при ТД на НАП - С. е наложил на „ИВ ДЖЕЛАЙО" ЕООД, ЕИК[ЕИК] имуществена санкция в размер на 1000.00 /хиляда/ евро на осн. чл. 261, ал. 1 ЗКПО за извършено нарушение на чл. 92, ал. 2 ЗКПО.
От правна страна СРС е приел, че в хода на производството по издаване на оспореното наказателно постановление не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, които да налагат неговата отмяна. По съществото на спора е приел, че нарушението е действително осъществено и правилно квалифицирано и не съставлява маловажен случай. Приел е, че размерът на наказанието е неправилно определен, тъй като имуществената санкция от 1000 евро не съответства на тежестта на нарушението, а не са налице данни за други нарушения от този вид, извършени от „ИВ ДЖЕЛАЙО" ЕООД и санкционирани с влязъл в сила акт.
Решението следва да бъде оставено в сила.
Фактическата обстановка е установена от районния съд след цялостен анализ на събраните по делото доказателства. Съдът е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, релевантни за нарушението и за отговорността на санкционираното дружество, обсъдил ги е и въз основа на това е извел обосновани и правилни изводи.
Касационният състав споделя изводите на СРС за липса на допуснати съществени процесуални нарушения в административно-наказателното производство. АУАН отговаря на императивните изисквания за съдържание, заложени в чл. 42 ЗАНН. В НП се съдържа подробно описание на нарушението; обстоятелствата, при които същото е извършено и установено; нарушената разпоредба на закона; нарушителя; доказателствата, въз основа на които нарушението е установено.
Съгласно чл. 92, ал. 2 ЗКПО, годишната данъчна декларация се подава в срок от 1 март до 30 юни на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице. Следва да се посочи, че в процесното НП, както и в АУАН се съдържат всички съставомерни елементи, от които е безспорно, че задължението за подаване на декларация не е изпълнено. Настоящият състав изцяло споделя изводите на СРС в тази им част, поради което на основание чл. 221, ал. 2 АПК препраща към тях.
По отношение на размера на имуществената санкция.
В мотивите на НП е посочено, че за да се определи административната санкция са взети предвид тежестта на нарушението и всички смекчаващи и утежняващи обстоятелства, като е прието, че не

са налице предпоставките за прилагането на чл. 28 ЗАНН.
Преследваната от чл. 92 ЗКПО цел е предотвратяване избягването на данъчно облагане чрез недекларирane на доходи, за постигането на която са регламентирани правилата за подаване на данъчни декларации и предвидени санкции за неизпълнение на задължението. Налагането на спорната санкция за неподаването им в срок, когато задълженото лице е осъществявало търговска дейност и рискът от загуба на данъчни приходи е значителен, също не следва да надхвърля границите на подходящото и необходимото, за да се постигне преследваната от нормата на ЗКПО цел.
От друга страна, с намалване на административното наказание районния съд е взел предвид тежестта на нарушението, всички смекчаващи и утежняващи обстоятелства. Следва да се отбележи, че от представените оборотни ведомости за 2023г. и 2024г. е видно, че е налице движение по следните счетоводни сметки: 152 „Получени дългосрочни заеми“, 209 „Други ДМА“, начислявани са амортизации на активи по с/ка 241, 411 „Клиенти“, 421 „Персонал“, налице са обороти в с/ка 501 „Каса в левове“ и 503 „Разплащателна сметка в левове“, отразявани са разходи по сч. сметки от гр. 60, извършвани са финансови разходи за бъдещи периоди в с/ка 652. Общо обороти по счетоводни сметки за 2023г. възлизат на 420 хил. лв., а за 2024г. са за 290 хил. лв. При тези данни и неподаване на декларацията, не може да се приеме, че дружеството е проявило максимално дължимата грижа, за да не ощети фиска.
Предвид това, че лицето не е подало декларацията по чл. 92, ал. 2 ЗКПО, то следва да се приеме, че с наложената от СРС санкция, макар и значително под предвидения максимален размер – 3000 лв. по чл. 261, ал. 1 ЗКПО, се постига целта по чл. 12 ЗАНН. В случая следва да се отдаде превес на смекчаващите обстоятелства.
Настоящият съдебен състав възприема изцяло преценката на районния съд относно размера на санкцията. След като не са налице данни за други нарушения от този вид, извършени от „ИВ ДЖЕЛАЙО" ЕООД и не са посочени някакви утежняващи обстоятелства, определената в малко под средния максимален размер санкция се явява непропорционална, поради което правилно районният съд я е намалил до 255,64 евро. Критерият липса на други нарушения е взет предвид при определяне на минималния размер на санкцията.
По твърденията за наличие на предпоставките на чл. 28 ЗАНН. Настоящият състав намира, че не може да се приеме, че са налице такива изключителни или многобройни такива, които да изключат изобщо наказуемостта. В случая изцяло споделя мотивите на СРС, поради което и на основание чл. 221, ал. 2 АПК препраща към мотивите на СРС в тази им част.
Предвид гореизложеното, касационните жалби се явяват неоснователни и решението на СРС следва да бъде оставено в сила като валидно, допустимо и правилно.
Предвид неоснователността на двете жалби, то разноски не следва да се присъждат.
Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1865 от 27.05.2026 г. постановено по адм. д. № 4847 по описа за 2026 г. на СРС, НО, 14-ти състав
Решението е окончателно.